

[Alfred Bøgh.]

hvordan skatteyderne skal forholde sig, netop med det kommende års indtægter. Hvis kildeskatten skal gennemføres som hævdet hidtil, er det jo tanken, at året 1968 bliver et år, hvor man ikke bliver beskattet af den indkomst, man har haft, efter normale principper, idet man springer over til beskatning af fremtidige indkomster, og det må være af meget stor interesse for alle skatteydere at vide, hvordan overgangsreglerne skal være. Der bliver det sikkert også nødvendigt — det mener i hvert fald jeg — i tide at komme med oplysninger om, hvordan disse overgangsregler skal udformes.

Da finansministeren i går kom med forslag til de nye skatteskalaer, som skal anvendes på indkomsterne fra i år, når fradragretten bortfalder, mener jeg, at det på grund af den nøje sammenhæng også må være tilladt at gøre et par bemærkninger herom.

Sammenligner man med de tilsvarende skalaforslag, som finansministeren fremlagde og trak tilbage i forårets skatteforhandlinger, så er der især et par ting, der falder i øjnene. Når finansministeren i foråret trak sine skalaforslag tilbage, var begrundelsen den, at han fremtidig også vil have statskat af kommuneskatten. Om han dér har været ude for et vist Akseltryk — jeg har hørt det udtryk i en anden sag; det var afskrivningsreglerne, det gjaldt, hvor en fremtrædende industrimand brugte udtrykket — skal jeg lade være usagt, men i hvert fald er kendsgerningen, at de er trukket tilbage, og det vil selvfølgelig særlig hårdt ramme dem, der bor i kommuner med høj kommunal skat.

Finansministeren bebudede imidlertid dengang, at det ville føre til lavere statsskatteprocenter, og hvad ser vi så nu? De faktiske skatteprocenter i finansministerens forslag er jo tværtimod blevet højere. På det såkaldte proportionalområde — dér, hvor de fleste skatteydere befinder sig — talte finansministeren i foråret om en statsskatteprocent på 19 og en udskrivningsprocent på 90; det svarer til en faktisk skatteprocent på 17,1. Og nu foreslår finansministeren en faktisk skatteprocent på 18 for disse indkomster.

Dertil kommer, at skattefradragretten

nu er tillagt en helt anden talværdi i finansministerens regneeksempler. F. eks. kom finansministeren til, at en skattepligtig indkomst efter de nuværende regler på 15.000 kr. efter afskaffelsen af fradragretten for både statslige og kommunale skatter ville svare til en indkomst på 18.700 kr. Nu kommer han i stedet til, at den samme indkomst vil svare til 17.400 kr., og hvad er så det rigtige? Forskellen synes opstået ved, at finansministeren nu i stedet for indkomststigningen fra 1964 til 1965 regner med den større indkomststigning fra 1965 til 1966, når værdien af skattefradragretten skal vurderes. Men hvorfra ved finansministeren, at netop denne stigning vil gentage sig fra 1966 til 1967, hvor ombytningen faktisk skal ske? Alt tyder jo desværre snarere på, at indkomststigningen for borgerne bliver mindre i år.

Det skal jeg ikke fordybe mig meget i, det vender vi jo tilbage til, men mon det ikke er sådanne forskydninger i tallene, der forklarer, at finansministerens forslag på den ene side kan fremstilles sådan, at de giver flertallet af skatteydere skattelettelse og på den anden side giver staten flere penge i kassen? Det er den slags ting, der gør det svært for offentligheden at vurdere, hvad det faktisk er, finansministeren foreslår.

Vi har jo nu fået momsen; den er sikker, og befolkningen mærker hver eneste dag dens byrder, men den skattenedsættelse, som momsen skulle give baggrund for, er borte som dug for solen. I de sammenlignende tabeller, finansministeren har ledsaget sit forslag med, undgår man helt — og vel bevidst — at tage hensyn til den merbeskatning, som momsen bevirker for de forskellige indkomstgrupper, og derved tilsløres den betydelige skatteforhøjelse for borgerne, der bliver det kontante resultat af finansministerens skattereform. Sammenholder man virkningerne af moms og skatteskala, sker der ikke nogen voldsom skærpelse af progressionen. Til gengæld bliver der altså en betydelig skatteforhøjelse for samtlige indkomstgrupper.

Der bliver sandelig meget at se til i det kommende udvalgsarbejde vedrørende de forskellige love, der angår skatterne, og selv om finansministeren selv har understreget, at forslagene har været drøftet med SF, og at der er enighed om dem imellem